

Voxel

„Nejlépe se mi tvoří, když na to nemám čas“

Žije s rodinou na samotě, má rád klid a přírodu. V kreativním procesu ale písničkář Voxel naopak potřebuje časový tlak – teprve pak je schopen složit novou písničku. V rozhovoru nám dále prozradil, jaké hudební spojení chystá na rok 2024.

TEXT: JOSEF MARTÍNEK, FOTO: KAMIL KLEKAR

Rozhovor pořizujeme během horkých letních dní. Stiháš mezi koncerty a odpočinkem také skládat nové písně?

Letos jsme měli opravdu nabitou letní koncertní sezonu, zvláště červen byl asi nejúspěšnější měsíc v naší historii. Vedle hudby mám ještě jednu práci, tvořím vůně, a navíc se nám loni se ženou narodilo třetí dítě – dcera Malenka. Musel jsem tedy trochu přeorganizovat celý svůj život, přestal jsem pít, kouřit a jíst po večerech. Díky tomu mohu méně spát a stíhám všechno, co potřebuji. A do toho všeho mám docela plodné autorské období a vznikají nové písničky. Teď aktuálně jsem například dopsal jednu čistě letní skladbu, která bude ve stylu, v jakém jsem toho zatím moc neudělal. Už teď jsem zvědavý, co na ni fanoušci řeknou.

Poslední roky žiješ s rodinou mimo město, na samotě v obklopení přírodou. Jak důležitou roli v kreativním procesu pro tebe hraje právě prostředí?

Čím dál víc zjišťuji, že prostředí je pro mě opravdu naprosto zásadní. Poznal jsem to nedávno, když jsme si s rodinou naplánovali třítydenní pobyt v Praze. Vzdali jsme to po týdně. Jako „hladoví vesničani“ jsme měli potřebu zažít vše, co na samotě není možné, včetně dovozu jídla a podobných služeb. Utráceli jsme tedy tolik, že by to náš rodinný rozpočet delší dobu ani neutáhl. A zároveň jsme si uvědomili, jak moc potřebujeme naše ticho, jak nás domov zklidňuje. Blízkost přírody na nás má blahodárný účinek, příjemně nás zpomalí na nižší otáčky. Díky tomu se nám vyhýbá stres. O to víc si teď klidu a toho, co doma máme, vážím. Občas je ale dobré si ten druhý extrém v podobě rozlitého města připomenout.

A dokázal by ses dnes v tom druhém extrémě – „rozlitaném městě“ – ještě soustředit na práci?

Myslím si, že už nejspíš ne. Cítím, jak jsem v tom našem klidu tak zapustil kořeny, že už bych život v tak velkém městě nezvládl. Leda snad v Olomouci.

Nějakou dobu jsem tam žil a vím, že je to město, které si i přes svou nemalou rozlohu jede v příjemně pomalých otáčkách. Takže pokud bych ještě někdy měl žít v něčem větším, než je naše vesnička o třinácti obyvatelích včetně méjí pětičlenné rodiny, pak je díně v Olomouci.

Máš oblíbené tvůrčí období či místo, kde skládáš hudbu a píšeš texty? Nebo například nějaký rituál spojený s tvorbou?

Mám jeden velice nepraktický rituál. Nejlépe se mi totiž skládá a píše, když na to nemám vůbec čas – například když máme jet na rodinnou oslavu nebo když už musím vyrazit z domova, abych pak stihl přestoupit na vlak. To jsou přesně momenty, ve kterých ze mě všechno padá úplně samo. Mohu proto poděkovat svojí rodině, že mi tyto situace uměle vytváří. Manželka na mě například začne tlačit, že už musíme jet, i když dobře ví, že to není pravda. Snaží se mi tímto způsobem připravit vhodné podmínky pro to, abych něco vytvořil. Rád bych

měl i nějaký rituál, při němž bych mohl pracovat v klidu, ale to se mi zatím téměř nikdy nepodařilo. Rád tedy využívám příležitostí, kdy na skládání nemám čas.

Cestuješ po zemích, které jsou pro nás exotické – hlavně těch asijských. Napsal jsi nějakou ze svých písní i během pobytu v některé z těchto destinací nebo alespoň v návaznosti na to, co jsi tam prožil?

Ano, vím minimálně o dvou takových písničkách! Jedna z nich se jmenuje Já to mám jinak a nevyšla na žádné mojí desce, ale hrajeme ji téměř na každém koncertě. Vznikla v Thajsku na ostrově Ko Lipe, pamatuji si dokonce i konkrétní strom, pod kterým jsem ležel, když jsem ji tvořil. Nastala tam právě situa-

Tvoje kariéra za 11 let prošla značným vývojem, začínal jsi rádiovým elektropopem a hraním s Djem, poté jsi přešel k písničkářství a sólovému koncertování s looperem. Nyní vystupuješ už čtyři roky s kapelou. Jak dnešní optikou zpětně hodnotíš své starší písně a celkově svoje fungování?

Přiznávám, že některé z mých starších skladeb byly poplatné době, ve které vznikly, a odpovídaly mému vývoji. Například některé party songy z první desky All Boom! mi dnes zpětným pohledem přijdou trochu úsměvné a už je na koncertech vůbec nehraji. V době, kdy jsem je natočil, mi ale připadaly naprosto v pořádku, což je asi v procesu tvorby zcela přirozené. Po bitvě je každý gene-

ce, kdy už jsme z té pláže museli odejít, a to se mi samozřejmě psalo nejlépe. (smích) Na stejném ostrově jsem složil také svůj zatím poslední singl, který plánuji vydat na konci léta nebo začátkem podzimu. Ko Lipe je zkrátka oblíbené místo naší rodiny, rádi se tam vracíme a nacházím tam inspiraci.

rál a dnes by bylo snadné říct, co šlo tenkrát udělat jinak, ale nemělo by to žádný smysl. Snažím se dívat spíše dopředu. Baví mě nestát na místě. Nyní například chystám nový projekt, ve kterém svou kapelu obohatím o malou cimbalovku. Jednou už jsem něco podobného udělal, ale tentokrát to chci pojmut trochu odlišně a lépe. Plánujeme to na

Mám jeden velice nepraktický rituál. Nejlépe se mi totiž skládá a píše, když na to nemám vůbec čas.

příští rok, ale už teď s muzikanty pravidelně zkoušíme.

Dlouhou dobu ti texty dodával Pokáč, až na poslední kapelní desce Nanovo sis je začal psát sám. Bylo pro tebe vyjadřování myšlenky pomocí slov těžší než promlouvat k posluchačům pouze řečí hudby?

A pokud ano, změnilo se na tom v posledních letech něco?

Bylo pro mě mnohem těžší začít si psát vlastní texty, když jsem s tím do té doby neměl žádnou zkušenost. Také proto jsem si vytvořil svůj vlastní pořad – napřed to byla jen taková moje soukromá aktivita s fanoušky na Facebooku, později mě ale s tímto konceptem oslovili z rádia. Vždy jsem svoje posluchače nejprve poprosil, aby mi vybrali tři slova a hudební žánr. Do hodiny jsem se na základě tohoto zadání snažil napsat písničku. Mým cílem bylo naučit se právě

Baví mě nestát na místě. Nyní například chystám nový projekt, ve kterém svou kapelu obohatím o malou cimbálovku.

touto cestou psát lepší texty. Zda se to povedlo, nebo ne, to už musí posoudit jiní. Každopádně jsem získal větší sebevědomí a dnes se za svoje texty nestydím, svůj smysl to tedy mělo. Pořád ale platí, že složit hudbu je pro mě mnohem jednodušší než napsat text. Na druhou stranu, Pokáč mi vždy říkal, že i textování je vlastně jen řemeslo, které se dá naučit. Dál se tedy snažím si ho co nejlépe osvojit.

V jednom z našich starších rozhovorů jsi mluvil o tom, že se k celému textu rád odpíchneš od jedné konkrétní věty – tak tomu bylo například u písně Kdy, když ne teď?, k níž tě inspirovala právě tato ústřední myšlenka v názvu. Potřebuješ pokaždé nějaký takový zásadní impulz?

Když věta tohoto typu přijde, je to skvělé, protože člověk má z poloviny

vyhráno. Hezky tento postup popsal Zdeněk Svěrák, který říká, že začne vždy peckou a okolo ní postupně nahromadí plod. Právě nějaká základní věta pro mě představuje onu pecku, na které začínám stavět. Pokud tento slogan mám, pak už se text píše skoro sám.

K tvým neúspěšnějším písním na streamovacích platformách za posledních několik let patří duet s tvou manželkou Marií – My 2 jsme se našli. Je pro tebe vlastní rodina často zdrojem inspirace?

Úspěch této písničky mě mile překvapil, protože například v rádiu byly ode mě hranější jiné skladby. Na Spotify ale tato zafungovala výborně. Řekl bych, že spousta lidí a párů v ní našla paralelu se svým vlastním příběhem. Možná proto si ji fanoušci tak oblíbili. A ano – s rodinou trávím skoro veškerý volný čas, takže je pro mě velkou inspirací. Vlastně

by mi přišlo zvláštní, pokud by to tak nebylo.

Před dvěma lety ti manželka s dětmi k Vánocům věnovaly písničku. Loni jste ji nahráli a vyšla jako singl pod názvem Vánoce přicházejí. Přispívají tví nejbližší občas svými nápady i do jiných skladeb?

Něco takového se tehdy stalo poprvé a zatím také naposledy. Byl to naprosto specifický případ. Písnička mě natolik překvapila a potěšila, že jsem měl velkou chuť se o ni podělit i s posluchači. Proto jsme ji nahráli a vydali. Od té doby se nic podobného nestalo. Ale mám například skladbu, která vznikla díky mému synovi. Jednou jsme jeli v autě a z rádia začala hrát píseň Kozel od Jarka Nohavici, ve které je typický jedenjev – zpěvák zazpívá nějakou frázi a dav ji po něm zopakuje. Synovi se to tak líbilo, až mě tato zkušenost inspirovala ke vzniku songu V jedné zemi, který jsme zařadili na zatím poslední album Nanovo.

V květnu jsi vydal singl Gypsyho čardáše, který je mixem tvých oblíbených cikánských songů. Nelze si nevšimnout, že motivy romské kultury se v tvých písních či na koncertech objevují opakovaně už roky. Čím tě tolik zaujala?

Tyto písně jsme si osvojovali postupně. Často se nám se ženou stávalo, že jsme byli na nějaké oslavě, svatbě nebo podobné akci a měli s sebou kytaru. A vždy jsme skončili u hraní lidovek nebo právě romských songů. Ty se začaly pozvolna dostávat i do našeho koncertního setu. A protože jsme si všimli, že lidé na ně skvěle reagují a chtějí je slyšet, zařazovali jsme je stále častěji. Baví mě na nich hlavně jejich živelnost, lehký závan exotiky, ale i určitá nekomplikovanost – myslím hlavně textovou, protože hudebně tak jednoduché nejsou. Aby je člověk zahrál, už musí umět pár složitějších akordů. Občas to jsou dokonce pěkné špeky.

Na začátku jsi zmínil, že s kapelou máte letos koncertně velmi nabitě léto. Co vás čeká na podzim?

Chystáme několik sólových koncertů, z nichž ten nejvýznamnější se odehraje před Vánocemi v pražském Paláci Akropolis. Pokud se akce vydaří podle našich představ, rádi bychom tím započali novou tradici. V plánu je také několik písni, ve kterých nebudu sám – chci se

totiž více otevřít spolupracím s dalšími interprety. A samozřejmě budeme i hodně zkoušet s cimbálovkou, abychom byli na příští rok dobře připravení. Je to projekt, na který se moc těšíme a který nás momentálně hodně zaměstnává. ☒

Pořád ale platí, že složit hudbu je pro mě mnohem jednodušší než napsat text.

